

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 27Csp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223201551
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anikó Aibeková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2223201551.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Anikó Aibekovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, proti žalovanej: W. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX, o zaplatenie 296,16 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

- I. Konanie sa v časti o zaplatenie 296,16 Eur zastavuje.
- II. Žaloba sa zamietá
- III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.05.2023 domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 296,16 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 1.502,73 Eur od 22.01.2021 do 16.03.2021, zo sumy 1.486,16 Eur od 17.03.2021 do 16.04.2021, zo sumy 1.416,16 Eur od 17.04.2021 do 16.05.2021, zo sumy 1.346,16 Eur od 17.05.2021 do 16.06.2021, zo sumy 1.276,16 Eur od 17.06.2021 do 16.07.2021, zo sumy 1.206,16 Eur od 17.07.2021 do 16.08.2021, zo sumy 1.136,16 Eur od 17.08.2021 do 16.09.2021, zo sumy 1.066,16 Eur od 17.09.2021 do 18.10.2021, zo sumy 996,16 Eur od 19.10.2021 do 16.11.2021, zo sumy 926,16 Eur o 17.11.2021 do 16.12.2021, zo sumy 856,16 Eur od 17.12.2021 do 17.01.2022, zo sumy 786,16 Eur od 18.01.2022 do 16.02.2022, zo sumy 716,16 Eur od 17.02.2022 do 16.03.2022, zo sumy 646,16 Eur od 17.03.2022 do 19.04.2022, zo sumy 576,16 Eur od 20.04.2022 do 06.07.2022, zo sumy 506,16 Eur od 07.07.2022 do 18.07.2022, zo sumy 471,16 Eur od 19.07.2022 do 16.08.2022, zo sumy 436,16 Eur od 17.08.2022 do 19.08.2022, zo sumy 401,16 Eur od 20.08.2022 do 16.09.2022, zo sumy 331,16 Eur od 17.09.2022 do 30.01.2023, zo sumy 296,16 Eur od 31.01.2023 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.666,16 Eur od 22.01.2021 do 26.01.2021, zo sumy 1.626,16 Eur od 27.01.2021 do 17.02.2021, zo sumy 1.556,16 Eur od 18.02.2021 do 16.03.2021, zo sumy 1.486,16 Eur od 17.03.2021 do 16.04.2021, zo sumy 1.416,16 Eur od 17.04.2021 do 16.05.2021, zo sumy 1.346,16 Eur od 17.05.2021 do 16.06.2021, zo sumy 1.276,16 Eur od 17.06.2021 do 16.07.2021, zo sumy 1.206,16 Eur od 17.07.2021 do 16.08.2021, zo sumy 1.136,16 Eur od 17.08.2021 do 16.09.2021, zo sumy 1.066,16 Eur od 17.09.2021 do 18.10.2021, zo sumy 996,16 Eur od 19.10.2021 do 16.11.2021, zo sumy 926,16 Eur od 17.11.2021 do 16.12.2021, zo sumy 856,16 Eur od 17.12.2021 do 17.01.2022, zo sumy 786,16 Eur od 18.01.2022 do 16.02.2022, zo sumy 716,16 Eur od 17.02.2022 do 16.03.2022, zo sumy 646,16 Eur od 17.03.2022 do 19.04.2022, zo sumy 576,16 Eur od 20.04.2022 do 06.07.2022, zo sumy 506,16 Eur od 07.07.2022 do 18.07.2022, zo sumy 471,16 Eur od 19.07.2022 do 16.08.2022, zo sumy 436,16 Eur od 17.08.2022 do 19.08.2022,

zo sumy 401,16 Eur od 20.08.2022 do 16.09.2022, zo sumy 331,16 Eur od 17.09.2022 do 30.01.2022, zo sumy 296,16 Eur od 31.01.2023 do zaplattenia.

2. Pôvodný žalobca v žalobe tvrdil, že dňa 23.03.2017 uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok pôvodného žalobcu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 2.031,17 Eur tak, že sumu 1.992,87 Eur čerpala platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 38,30 Eur predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, pričom uhradila len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 3.674,96 Eur. Na predžalobné výzvy nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej pôvodný žalobca vyhlásil dňa 21.01.2021 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Podľa bodu 7.4. Úverovej zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči banke. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky do doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Okrem úrokov si uplatnil aj nárok na úroky omeškania.

3. Pôvodný žalobca k žalobe priložil nasledovné listinné dôkazy: zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23.03.2017, spracovanie osobných údajov podľa zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov v platnom znení, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, platobná história, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42760044490100 - predžalobná výzva zo dňa 21.01.2021, vyčíslenie náhrady trov konania zo dňa 11.05.2023, preklad výpisu obchodného registra.

4. Podaním doručeným súdu dňa 07.06.2023 žalobca vzal žalobu v časti o zaplattenie 35,- Eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastavil, keďže žalovaná po podaní žaloby dňa 23.05.2023 sumu vo výške 35,- Eur uhradila. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 30.06.2023 žalobca vzal žalobu v časti o zaplattenie 261,16 Eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastavil, keďže žalovaná po podaní žaloby dňa 19.06.2023 uhradila aj sumu vo výške 261,16 Eur.

5. Uznesením č.k. 27Csp/2/2023-131 zo dňa 22.08.2023 súd pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu vstúpila do konania na strane žalobcu obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., a to z dôvodu postúpenia pohľadávky.

6. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanej, ktorá sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadrila. Žalovanú pohľadávku nijako nerozporovala a ani nepoprela.

7. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP, podľa ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami (uvedené v bode 3.), vyjadrením pôvodného žalobcu zo dňa 07.06.2023, vyjadrením pôvodného žalobcu zo dňa 30.06.2023, zmluva o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov, oznámenie o postúpení pohľadávky - návrh na zmenu žalobcu v súdnom konaní zo dňa 11.07.2023, súhlas so vstupom do konania a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Dňa 23.03.2017 pôvodný žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23.03.2017, na základe ktorej mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 5.000,- Eur a bola povinná žalobcovi platiť mesačnú splátku vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca. Úroková sadzba

bola fixná, 24 % ročne. Z poskytnutej sumy vyčerpala 1.992,87 Eur a uhradila sumu 3.674,96 Eur. Žalovaná podľa tvrdení pôvodného žalobcu porušila povinnosť uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas. Pôvodný žalobca vyhlásil dňa 21.01.2021 mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky mala byť pohľadávka postúpená na žalobcu.

10. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom

úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Vzhľadom na to, že pôvodný žalobca vzal svoju žalobu v časti o zaplatenie 296,16 Eur účinne späť, a to skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súd konanie v tejto časti zastavil tak ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

12. Po čiastočnom zastavení konania predmetom konania ostal nárok žalobcu na zaplatenie uplatneného príslušenstva.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že dňa 23.03.2017 došlo medzi pôvodným žalobcom a žalovanou k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že predmetný vzťah je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pôvodný žalobca zmluvu uzavrel v rámci svojej podnikateľskej činnosti a vystupoval v nej ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ. Žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú žalovaná uzatvorila s jeho právnym predchodcom. Túto pohľadávku voči žalovanej mal získať na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, teda žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa mal stať až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky.

14. Súd sa v prvom rade považoval za potrebné vysporiadať s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu, teda či sa môže domáhať zaplatenia peňažnej pohľadávky od žalovanej. Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovanej je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán

nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, týmto nositeľom nie je.

15. Na postúpenie pohľadávky pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení platnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ktoré poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu k úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42760044490100 - predžalobná výzva zo dňa 21.01.2021. Žalobca teda nepredložil súdu výzvu, ktorá by bola zaslaná a doručená žalovanej, kedy by napriek doručeniu tejto výzvy bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/40/2022 zo dňa 01.03.2023).

16. Keďže v danej veci bola pôvodným žalobcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, ktorá postúpila svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej so žalovanou na súčasného žalobcu, súd zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné. Pokiaľ by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 (prvá veta) zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. V prípade, ak dôjde k postúpeniu takejto pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie týchto zákonných predpokladov sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky.

17. Súd podporne poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/17/2023 zo dňa 03.08.2023, v ktorom sa konštatuje, že „z dôvodov, že aj dovolací súd považuje otázku vyžadovania osobitnej výzvy banky v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách za vyriešenú, odvolací súd sa odklonil od svojho doposiaľ vyjadreného názoru a uzavrel, že ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách vyžaduje osobitnú výzvu banky adresovanú jej klientovi, že jej klient je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku ako podmienku pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt; iná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (upozornenie na omeškanie so splácaním splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia úveru za predčasnej splatný) a ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný s výzvou na úhradu celého dlhu osobitnú výzvu podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách nenahrádza“.

18. Písomná výzva banky t.j. výzva vyhotovená bankou v danom prípade žalobcom predložená nebola. Súd konštatuje, že žalobca počas konania nepredložil inú výzvu ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.01.2021. Súd podporne poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/66/2020 zo dňa 31.03.2022, v zmysle ktorého za výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa predpokladá výlučná a samostatná písomná výzva banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojedanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu ani inej písomnosti charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca teda počas celého konania nepredložil súdu samostatnú výzvu, ktorou by žalovaná bola vyzvaná na splatenie pohľadávky a zároveň bola následne nepretržite

v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

19. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

20. Súd pre úplnosť poznamenáva, že žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, nie z dôvodu neuvedenia rozhodujúcich skutkových tvrdení, a preto nebol daný dôvod vyzývať žalobcu na odstránenie vady žaloby podľa § 129 CSP, keďže nedostatok spočívajúci v neunesení dôkazného bremena nie je vadou žaloby a jeho následkom nie je odmietnutie žaloby, ale jej zamietnutie. Podaná žaloba podľa názoru súdu ani nebola zjavne nedôvodná v zmysle § 138 CSP, súd preto nemal povinnosť vyzvať žalobcu na späťvzatie žaloby. Súd zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojej aktívnej vecnej legitimácie v konaní, a nie z dôvodu, že zo skutočností uvedených v žalobe bolo po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná. Bolo by v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania suplovať procesnú aktivitu žalobcu a v konečnom dôsledku by takýto postup súdu viedol k porušeniu princípu rovnosti zbraní v neprospech žalovanej ako slabšej sporovej strany. Navyše, neupozornenie na zjavnú nedôvodnosť žaloby nemožno považovať za taký nesprávny procesný postup súdu, ktorým by sa strane znemožnilo uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že by došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (porovnaj Števec, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 512).

21. Ďalšie argumenty žalobcu považoval súd pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod.).

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovanej ako v plnej miere úspešnej strane vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Súd však žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko možnosť jeho priznania vylučovalo to, že žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 544/2015 zo dňa 26.10.2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.